

El silenci d'Europa sobre les violacions dels drets humans a Espanya i les seves conseqüències

written by Axel Schönberger | 25 d'octubre de 2021

Resulta sorprenent fins a quin punt la premsa «lliure» de la Unió Europea, especialment en països com Espanya i Alemanya, és selectiva a l'hora d'informar o guardar silenci sobre determinats temes. Com es va informar anteriorment, el ministre d'Afers exteriors de la Federació de Rússia, Serguei Lavrov, en presència de l'Alt Representant de la Unió Europea per a Afers exteriors i Política de Seguretat, Josep Borrell i Fontelles, havia assenyalat, en una conferència de premsa el 5 de febrer de 2021, que la Unió Europea guarda silenci sobre la detenció il·legal de presos polítics catalans en presons espanyoles, remetent-se correctament a les decisions finals de tribunals estatals de Bèlgica i Alemanya, així com al Grup de Treball de les Nacions Unides sobre la Detenció Arbitrària (Nacions Unides – Drets Humans – Oficina de l'Alt Comissionat: Opinions adoptades pel Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària en el seu 84è període de sessions).

Com és sabut, arran d'aquest incident i de la pressió del Consell d'Europa, el govern espanyol va haver d'alliberar provisionalment nou presos polítics.

El govern polonès invoca un precedent important, causat per l'Estat espanyol, en suport de la seva opinió jurídica que el dret nacional pot prevaler sobre el dret europeu. En contra d'una decisió del Tribunal de Justícia de la Unió Europea en sentit contrari, Espanya va mantenir a la presó l'eurodiputat català electe Dr. Oriol Junqueras i li va impedir prendre possessió del seu mandat com a diputat al Parlament Europeu i

representar als seus electors en aquest Parlament. El fet que, malgrat la seva elecció, no pogués participar en les deliberacions o votacions del Parlament Europeu deuria, en qualsevol estat de dret, deixar sense efecte per si mateix totes les decisions parlamentàries adoptades sense la seva participació. [Però la Unió Europea va guardar silenci i va acceptar l'empresonament per part d'Espanya d'un diputat europeu, i menyspreava així greument el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees i el dret europeu, al·legant la primacia del dret nacional sobre el dret europeu.](#) Quin dret hi ha ara a negar a Polònia el que es va permetre i, per tant, es va aprovar en el cas d'Espanya? Ara es venja que la Unió Europea va mirar cap a un altre costat en el cas del conflicte entre Espanya i Catalunya i va tolerar tàcitament les violacions de drets humans més massives a l'Europa Occidental durant dècades, de les quals únicament n'és responsable l'Estat espanyol. Els que, com la Comissió Europea, retreuen a Polònia el que permeten a Espanya han d'acceptar l'acusació de doble moral hipòcrita. Mentre la Unió Europea no actuï contra les violacions dels drets humans i les infraccions de la llei a Espanya, no té dret moral a iniciar cap sanció contra Polònia, que, igual que Espanya, reclama ara la primacia del dret constitucional nacional sobre el dret europeu.

[Ja s'ha fet referència diverses vegades, en el context de les notícies sobre aquesta petició, a un llibre nou de l'antic Relator Especial de les Nacions Unides, el prof. Dr. Alfred de Zayas: *Building a Just World Order*, Atlanta: Clarity Press, 2021.](#) En aquesta important publicació, el jurista, de renom internacional en dret internacional i ex-alt funcionari de les Nacions Unides, aborda també les violacions dels drets humans a Espanya i el moviment independentista català (pàgs. 123-125 i 154-172). El seu veredict sobre Espanya i el silenci de la Unió Europea és mordaç:

«Això significa que hi ha presos polítics i exiliats polítics a Europa, incomplint l'article 2 del Tractat de Lisboa de la

Unió Europea. Aquesta descarada supressió de l'exercici de la llibertat d'expressió contravé la mateixa Constitució espanyola, en particular els articles 10.2 i 96, que incorporen a l'ordenament jurídic espanyol les obligacions contretes per Espanya en virtut dels tractats de drets humans, inclòs el dret d'autodeterminació dels pobles, el dret a la llibertat d'expressió i el dret de reunió i associació pacífiques.» (De Zayas 2021: 123; traducció al català).

I Alfred de Zayas també mostra un camí que el moviment independentista català podrà prendre de manera pacífica per a aconseguir la independència de la República Catalana:

«L'acceptació per part de la comunitat internacional que la negativa de l'Estat espanyol a participar, de manera urgent, de bona fe i amb voluntat de compromís, en un procés de diàleg bilateral hauria, en la situació actual, d'obrir la possibilitat al poble català de prioritzar vies alternatives per a l'exercici pacífic i democràtic del seu legítim dret d'autodeterminació, en particular la celebració d'un referèndum vinculant d'autodeterminació sota la supervisió directa de la comunitat internacional. En aquest sentit, es pot fer referència al referèndum organitzat i supervisat per l'ONU que es va celebrar en 1999 a Timor-Leste, en contra dels desitjos, però finalment amb el consentiment de la potència ocupant, Indonèsia, que es va adonar que ja no podia impedir-ho.» (de Zayas 2021: 169; traducció al català).

Els funcionaris i polítics europeus que guarden silenci sobre les violacions dels drets humans i els abusos dels drets a Espanya, òbviament no han après res de la història de la persecució de les minories sota el nazisme i el franquisme. És molt barat pretendre en els discursos dominicals que un s'hagués comportat d'una altra manera llavors, però en l'aquí i ara del segle XXI tolerar silenciosament l'opressió d'un poble i la persecució política dels seus representants a Europa [o fins i tot, com en el cas del Parlament Europeu, secundar-la activament.](#) No cal ser profeta per a predir que

aquesta Unió Europea no tindrà futur si no recorda els seus valors fonamentals, l'estat de dret i la democràcia, i posa fi d'una vegada a les actuacions de l'Estat espanyol contràries als drets humans.

—
Traducció de l'original alemany a càrrec del Prof.Dr. Schönberger publicat a change.org: [Solidarität mit Katalonien – für das Recht auf friedliche Selbstbestimmung!](#)